

רשומות

הצעות חוק

24 ביוני 1985

1739

ה' בתמוז התשמ"ה

מס

236

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (אבטחת מוסדות חינוך), התשמ"ה-1985.

238

חוק לימוד חובה (תיקון מס' 11) (תיקון מס' 5), התשמ"ה-1985.

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (אבטחת מוסדות חינוך), התשמ"ה-1985

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (אבטחת מוסדות חינוך), התשל"ד-1974¹ (להלן - התקנות), מוארך בזה עד יום כ"ו באב התשמ"ו (31 באוגוסט 1986).
2. שר החינוך והתרבות, באישור ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, רשאי בכל עת, בצו שיפורסם ברשומות, לבטל את התקנות, כולן או מקצתן, או להגביל סמכויות על פיהן.

דברי הסבר

על מנהל המוסד, על המורים ועל עובדים אחרים של המוסד.

(ב) חובת אבטחה לפי תקנה זו -

- (1) יכול שיהוייב תלמיד, חוץ מתלמיד במוסד להשכלה גבוהה, לקיימה גם במוסד שבו אינו לומד;
- (2) לא תוטל בשל תלמידים במוסד להשי" כלה גבוהה על הוריהם.

הודעה על חובת אבטחה

3. (א) הודעה על הטלת חובת אבטחה תינתן בכתב למנהל המוסד והיא תפרט את סוגי האנשים החייבים בה ואת דרכי האבטחה; מנהל המוסד או מי שהוא הסמיך לכך יודיע מראש תוך זמן סביר, כפי שיקבע השר בכללים לאחר התייעצות בוועדת החינוך והתרבות של הכנסת, למי שחייב באבטחה על פי הודעת הממונה על חובת האבטחה שהוטלה עליו, על המועדים לקיומה ועל פרטי הפעולות שעליו למלא, ומי שקיבל הודעה כאמור חייב לקיימה בהתאם להודעה.

(ב) הודעה לפי תקנה משנה (א) למנהל מוסד רואים אותה כאילו הגיעה לידיעתו באחת מאלה:

- (1) אם נמסרה לידי;
- (2) אם נשלחה אליו בדואר רשום לפי מען המוסד;
- (3) אם פורסמה בתווך המנהל הכללי של משרד החינוך והתרבות.

(ג) הודעה לפי תקנה משנה (א) למי שחייב באבטחה רואים אותה כאילו הגיעה לידיעתו באחת מאלה:

תקנות-שעת-חירום (אבטחת מוסדות חינוך), התשל"ד-1974, הותקנו בידי שר החינוך והתרבות לקראת שנת הלימודים התשל"ה, ומאז הוארך תקפן פעמים אחדות, אגב תיקונים. מכוח ההארכה האחרונה (ס"ח התשמ"ד, עמ' 146), יפוג תקפן לאחר יום י"ד כאלול התשמ"ה (31 באוגוסט 1985).

מאחר שנראה כי הצורך בתקנות אלה יעמוד גם בשנה הבאה, מוצע להאריך את תקפן פעם נוספת לתקופה של שנה, דהיינו עד יום כ"ו באב התשמ"ה (31 באוגוסט 1986).

להלן נוסח התקנות:

"תקנות-שעת-חירום (אבטחת מוסדות חינוך), התשל"ד-1974.

הגדרות

1. בתקנות אלה -
"השר" - שר החינוך והתרבות;
"אבטחה" - לרבות אימונים, סריקות, שמירה וכל פעולה אחרת הדרושה לדעת הממונה לשם אבטחת מוסדות חינוך;

"הממונה" - מי שהשר מינהו להיות אחראי על אבטחת מוסדות חינוך לענין תקנות אלה, כולן או מקצתן;

"מוסד" - גן ילדים, בית ספר יסודי, תלמוד תורה, חטיבת בנינים, בית ספר על-יסודי, מוסד חינוך משלים, מפעל קיט לילדים, מרכז תרבות-נוער וספורט, פנימייה, מוסד להשכלה גבוהה וכל מוסד אחר שבו ניתן חינוך;

הטלת חובה

2. (א) הממונה רשאי להטיל חובת אבטחה על תלמידי מוסד מכתה " ומעלה, על הורי התלמידים,

1 ק"ת התשל"ד, עמ' 1902; ס"ח התשל"ה, עמ' 18 ועמ' 196; התשל"ו, עמ' 274; התשל"ט, עמ' 140; התש"ם, עמ' 153; התשמ"א, עמ' 334; התשמ"ב, עמ' 178; התשמ"ד, עמ' 2 ועמ' 146.

דברי הסבר

(1) אם נמסרה לידיו;

(2) אם נשלחה אליו בדואר רשום לפי מען מקום מגוריו הקבוע.

סייגים

4. (א) לא יידרש הורה לקיים חובת אבטחה, במסד אחד או ביותר ממוסד אחד, במשך יותר משבע שעות לחודש.

(ב) היתה האבטחה קשורה בשימוש בנשק או בפעילות בשעות הלילה, לא יהא חייב בה אלא מי שחייב בשירות בטחון לפי חוק שירות בטחון, התשי"ט—1959 [נוסח משולב].

(ג) מי שגדרש לקיים חובת אבטחה בזמן פלוני יהא פטור מלקיימה אם באותו זמן הוא אחד מאלה:

(1) חייל, כהגדרתו בחוק השיפוט הצבאי, התשי"ט—1955, שהוא מנוע מלקיים את חובת האבטחה בשל שירותו בצבא;

(א1) שוטר, כמשמעותו בפקודת המשטרה [נוסח משולב], התשל"א—1971, וסוהר, כמשמעותו בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב—1971, בזמן שהם מנועים מלקיים את חובת האבטחה בשל שירותם;

(2) ממלא תפקיד לפי חוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א—1951;

(3) משרת בשירות עבודה לפי חוק שירות עבודה בשעת חירום, התשכ"ז—1967.

מי שנתקיים בו האמור בפסקאות (1) עד (3) יודיע על כך למנהל המוסד בתכוף לאחר קבלת הודיעה לקיים חובת אבטחה.

שחרור מחובת אבטחה

5. הממונה, או מי שהוא הסמיך לכך, רשאי לשחרר מחובת אבטחה, כולה או מקצתה, או לדחות מילווה, אם לפי שיקול דעתו, אין תחייב בה מסוגל לקיימה מטעמי בריאות, והוגשה לו תעודת רופא המעידה על כך, או מטעמים סבירים אחרים.

התנדבות לאבטחה ואבטחה בשכר

6. (א) הממונה רשאי, במקרים מיוחדים, ובהתאם לכללים שיקבע השר באישור ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, לתורות כי אבטחה מוסד תהיה על ידי שומרים בשכר, בגבולות תקציב שאושר לצורך זה; עשה כן הממונה, ישא אוצר המדינה בשכר ובתשלומי חובה אחרים המוטלים על המעביד.

(ב) מי שאינו חייב באבטחה מכוח תקנות אלה רשאי להתנדב בכתב לפעולות אבטחה, ומי שחייב באבטחה רשאי להתנדב כאמור לפעולות אבטחה נוספות על אלה שהוא חייב בהן; עשה כן, יהא דינו כדין מי שמקיים חובת אבטחה מכוח תקנות אלה.

התקנת מיתקנים

7. (א) היה הממונה סבור כי יש להתקין מיתקנים במוסד לשם אבטחתו, רשאי הוא בהסכמת המשטרה להורות לרשות החינוך המקומית, כמשמעותה בחוק לימוד חובה, התשי"ט—1949, שבתחום שיפוטת מצוי המוסד, או לבעלי המוסד, על התקנתם, ומי שקיבל הוראה כאמור חייב לבצעה.

(ב) הותקנו מיתקנים לפי סעיף קטן (א), רשאי הממונה להורות כי אוצר המדינה ישא בתוצאות התקנתם, כולן או מקצתן, במסגרת התקציב המיועד לכך במשרד החינוך והתרבות.

חיוב הממונה

8. השר רשאי להורות לממונה לפעול במסגרת סמכויותיו, אם נראה לו שלא עשה כן.

ערר

9. (א) הטוען שחובת אבטחה הוטלה עליו שלא כדין, רשאי לערור לפני ועדת ערר.

(ב) הגשת הערר לא תעכב מילוי חובת האבטחה, אלא אם הורה על כך יושב ראש ועדת הערר.

ועדות ערר

10. (א) הרשות המקומית תמנה ועדת ערר לענין תקנות אלה, תוך המועד שקבע השר; לא מינתה הרשות המקומית ועדת ערר תוך המועד האמור, רשאי השר למנותה; מינויה של ועדת ערר יכול שיהיה לכל תחום השיפוט של אותה רשות מקומית או למוסד חינוך מסויים.

(ב) כל ועדת ערר תהיה של שלושה.

(ג) על ועדת ערר יהולו סעיפים 8 עד 11 לחוק ועדות הקירה, התשכ"ט—1968.

(ד) הועדה רשאית לאשר את הטלת החובה בתנאים או ללא תנאים או לבטלה.

חיוב עובד ומעביד

11. (א) מעביד ישחרר עובד מעבדתו לצורך מילוי חובת אבטחה שהוטלה על העובד לפי תקנות אלה.

(ב) המעביד ישלם לעובד את מלוא שכרו לזמן שנעדר מהעבודה בשל מילווה של חובת האבטחה שהוטלה עליו.

דברי הסבר

בתקנה 7, או הפריע לקיום חובה או דרישה כאמור, דינו — קנס מאתיים שקלים.

(ב) לא יועמד אדם לדין לפי תקנה זו אלא אם מלאו לו 18 שנה בזמן שעבר את העבירה.

שמירת דינים

13. אין בתקנות אלה כדי לגרוע מהוראות כל דין.

תחולה על המדינה

13א. לענין תקנות אלה דין המדינה כדין כל מעביד.

השם

14. לתקנות אלה ייקרא "תקנות-שעת-חירום (אבטחה מוסדות חינוך)", התשל"ד—1974.

(ג) העובד יחזיר את זמן העדרו מהעבודה בשל מילויה של חובת האבטחה שהוטלה עליו, בדרך של שעות חלופות או משמרת אחרת, אף אם היה בכך סטייה מן האמור בחוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א—1951; לא יהיה העובד חייב לעבוד יותר משתי שעות חלופות בכל יום עבודה.

(ד) אישור הממונה על מילויה של חובת אבטחה יהיה ראייה לכאורה על כך.

עונשין

12. (א) מי שלא מילא חובה שהוטלה עליו מכוח תקנות אלה או לא קיים דרישה להתקין מיתקנים כאמור

חוק לימוד חובה (תיקון מס' 11) (תיקון מס' 5), התשמ"ה—1985

1. בסעיף 8 לחוק לימוד חובה (תיקון מס' 11), התשל"ה—1978¹ (להלן — החוק העיקרי) —

- (1) בסעיף קטן (א), המלה "על-יסודי" — תימחק;
- (2) בסעיף קטן (ג), במקום "0.6%" יבוא "1.6%";
- (3) בסעיף קטן (ד), במקום "0.45%" יבוא "1.45%".

2. בסעיף 9 לחוק העיקרי, במקום "עלה ההיטל" יבוא "עלו שלוש שמיניות מן ההיטל".

3. תחילתו של חוק זה ביום י"ב בתמוז התשמ"ה (1 ביולי 1985).

דברי הסבר

משלם 0.15%. גביית ההיטל מבוצעת בידי המוסד לביטוח לאומי.

מוצע, כי שיעור ההיטל יוגדל ל-1.6% וכי המעביד ינכה מהעובד 1.45% משכרו. ההיטל ייועד למימון הוצאות החינוך על כל שלביו ולא רק לחינוך העל-יסודי, ולפיכך ייקרא ההיטל "היטל חינוך" ולא "היטל חינוך על-יסודי".

2. הצעת התיקון לסעיף 9 הדין בייעודם של עודפי גביה דרושה לשם התאמה לתיקונים המוצעים לסעיף 8.

הצעת חוק זו באה במקום הצעת חוק אגרת חינוך (הוראת שעה), התשמ"ד—1983 (ה"ח התשמ"ד, עמ' 113).

1. חוק לימוד חובה (תיקון מס' 11), התשל"ה—1978, הטיל חובת תשלום היטל חינוך על-יסודי על כל מי שמבוטח לפי פרק ב' לחוק הבטיח טוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח—1968, בין שהוא עצמאי ובין שהוא שכיר.

שיעור ההיטל הוא בגובה 0.6% מההכנסה שממנה משתלמים דמי ביטוח. המעביד מנכה משכרו של העובד 0.45% מההכנסה שלפיה מועתלם ההיטל והוא

1 ס"ח התשל"ח, עמ' 128; התשמ"ה, עמ' 57.